

K. Hogaus (G.)

A D

Augustissimam, Serenissimamque

ANNA M,

Magnæ Britanniæ, &c.

REGINAM,

Cum

Publico Suffragio

REGINA Declararetur.

προσφαντικὸν Hexametrum.

QUA celebrem Te, Diva, lyra? Quo carmine pangam
Virtutes, Regina, tuas? Modo mœsta canebam,
Plorabamque tui fatum lachrymabile busti,
O Batavum, Gulielme, decus, columenque Britanum.
Nunc cito at in medios redierunt gaudia luctus
Adventu, Regina, tuo. Quam dulce Serenum
Nunc citò terrisonæ placavit flabra procellæ?
Quanta, o Christe, tibi debetur gratia? donum,
Optime Christe, tuum est, quod Regem ubi fata tulerunt,
Magnanimos Regina viros virtutibus æquans,

Ad

A

Anno

Anna manu Sceptrum capit, & Diademate crinem
 Exornat, folioque alte subnixa recumbit.
 Qualis odorato Phœnix novus igne resurgit
 Phœnicis, tu mox *Gulielmi*, è pulvere surgis,
 Sceptrigeris, Diva, orta atavis ab origine prima.
 Et virtus *Gulielmi*, in te rediviva resulget.
 Nec minus insanis *Galli* conatibus obftas,
 Fædera amicitiae firmans socialia prisca.
 Exponisque aliis ridendum jure tyrannum
 Regibus, insano frustra sublimia nixu
 Scandentem, Sylphique iterum de more relapsum :
 Cujus ubi aërii tetigit prope culmina Montis,
 Prætinus ima iterum repetit revolvibile Saxum :
 Sic quoties vastas aliena in Regna ruinas
 Intulit ille, fuga trepida dare terga repulsus
 Cogitur, & damnis gravioribus ipse rependi.
 Rex *Gulielmus* uti *Galli* se immanibus ausis
 Opposuit, retuditque trucem virtute furorem,
 Haud aliter, ducente Deo, qui cuncta gubernat,
 Coesiliis armisque tuis, Dignissima Princeps,
 Impia Sanguinei reddis cœpta irrita *Galli* :
 Maternoque tuos studio curaque tueris,
 Auxiliumque aliis præbes Tibi fœdere junctis.
 Si veterum primo fasti repetantur ab ævo
 Vix ætas aliam ulla parem tibi protulit, ex quo
 Pulvere factus Homo vitales duxerat Auras.
 Elisabetha suis columen Regina Britannis
 Prisca fuit, clarumque habuit per postera nomen
 Secla, at Septrigera tandem superatur ab *Anna*.
 Isacidas *Debora* suos a morte reduxit,

Adversaque sua stravit virtute Tyrannos :
 Altera tu in media, Mater celeberina, turba
 Affurgis *Debora*, animisque ingentibus audax
 Attollis caput, atque animas in prælia gentem.
 Tu miseris a morte trahis, tu a fauibus Orci
 Regna *Britanna* rapis placide, pacemque reducis.
 Dum trepidans, heu ! Turba labat, velut orba carina
 Remige, tam saevis Fortunæ impulsa procellis,
 Sic tua direxit trepidam prudentia puppim;
 Vicerit ut ventique minas pontique feroce,
 Lurida donec hyems cessavit in æquore, donec
 Blanda serenati rediit clementia Cæli.
 Attonitæ gentes hominum quam jure stupescunt
 Tam cito posse graves extinguere gaudia luctus ?
 Mors rapuit truculenta virum, cui Rector Olympi
 Per cunctas dederat pacem defendere terras,
 Quæ Phœbo sub utroque jacent. Flevere *Britanni*,
 Fleverunt *Batavi*, fleverunt cuncta piorum
 Turba per innumeratas fata hæc lugubria terras ;
 Mox tamen ut solium tu, Diva, ascendis avitum,
 In vacas abierte auras pallorque tremorque,
 Luctus & anxiferæ fugiunt per inania curæ,
 Inque horum subière locum palpantia mentes
 Gaudia, post saevæ furias strepitumque procellæ ;
 Gaudia, mox subiti reditu renovata sereni.
 Ergo alacres gaudete simul, per rura per Urbes,
 Fœmina virque novum pariter celebrate Triumphum.
 Exultent proceres, equites, lætique quirites,
 Lætitiaque fremant, animisque ad sydera tollant
 Conspergantque rosis *Plateas*, ubicunque per Urbem
 Fertque referque suos venerabilis hæc Dea gressus.

Si laudes numero Possem comprehendre certo,
 Anna Augusta, tuas; ponti revolubilis undas
 Possem etiam certis numerorum includere metis.
 Te variis quæcunque Deis dat fabula, vera
 Omnia condecorant. Venerem nam gratia formæ,
 Mercurium Suadamque refert facundia linguae,
 Aonias doctrina Deas, & Pallada virtus
 Martia; justitia possis Themis altera dici.
 Sic justum rectumque colis, sic pectore puro
 Jura Magistratusque regis, Sanctumque senatum.
 Tu placida exaudis miserorum mente querelas,
 Tu relevas inopes, consolarisque dolentes,
 Tu magnam oblati à Populo modo, sponte tributi
 Detrahis ipsa tibi partem, ne pondere Regnum
 Fors graviore premas, indulgentissima Mater
 O populi Regina tui, & fidissima tutrix.
 Quid tibi nunc igitur vulgus proceresque precantur
 Anna decus, decus Anna, Tuis columenque Britannis,
 Orbis amor, commune bonum, tutela Piorum?
 Tempora Nestoreæ superes longæva senectæ,
 Et post fata domos superas & sydera scandas,
 Æterno ut sine fine Deo Christoque fruaris,
 Angelicis sociata choris animisque beatis;
 Vivat & usque tuum, Regina a funere Nomen;
 Gloria Sceptrigeræ per secula floreat Anna.

A D

Augustissimam, Serenissimamque

A N N A M,

Magnæ Britanniæ, &c.

R E G I N A M,

Cum

C O R O N A R E T U R.

τρόσφαντιον. Sapphicum.

ANNA Regali serie creata,
Anna, clarorum soboles avorum,
Anna, Virtutum radiis obumbrans
 Nomina Patrum !

Ergo fortunam vocitare cæcam
 Has abhinc cuiquam est, oculisque captam,
 Cum tibi Regni Diadema donet
 Illa *Britanni*?

Ante

Ante sic exortulit Macrīmen,
 Nunc tamen probrum hoc valide refellit,
 Cum tuas dotes ita perspicaci
 Lumine cernat.

Tu tuām sortem meritis, & Annos
 Laudibus transis, animisque Sexum,
 Sanguinem celum generosioris
 Stemmate mentis.

Quanta, mortalis Dea, te venustas
 Ornat in Regni solio sedentem,
 Atque formosō Diadema sacrum
 Crine gerentem ?

Vulgus applaudit simul universum,
 Et simul totæ procerum catervæ,
 Et favent linguis, fremituque læto
 Æthera pulsant.

O, precor, multos vigeas per Annis,
 Anna, tu Regni columen Britanni,
 Et tui sexus Decus, atque nostri
 Gloria Secli.

Utrumque hoc *ρεσφαντιὸν*.

Magno cum Obsequio &

Reverentia Obtulit,

Gulielmus Hogæus.